

Onze- Lieve-Vrouw- Ten-Hemel-Opneming 15 augustus 2025 Tereken

Goeiemorgen Theophilii, door God geliefde Mensen,
zoals de Evangelist Lucas zijn Lezers en Toehoorders en dus ook elk van ons, aanspreekt...

Vandaag, op het feest van Moeders op vele plaatsen in Vlaanderen
én van Maria, Onze- Lieve-Vrouw- Ten-Hemel-Opneming,
komen de wegwijzers voor een Liefdevol Leven
die Jezus ons toonde in de evangelieteksten van de voorbije weken,
samen in de Levens-Houding van Maria, Aardse Moeder van Jezus.

In zijn commentaar op het evangelie van 4 weken geleden in het parochieblad,
beschrijft Nicolas Sintobin Maria's manier van in het leven te staan heel duidelijk.
In zijn bespreking van het bezoek van Jezus aan Martha en Maria,
grijpt Sintobin terug naar een andere interpretatie dan we gewoon zijn:
deze van Meester Eckhart, een mysticus uit de 13de-14de eeuw.

Tussen haakjes: volgens sommige vertalers zei Jezus- volgens Lucas -
trouwens niet dat Maria, de Zuster van Lazarus, het beste deel had gekozen
maar het deel dat het beste was volgens haar Hart, namelijk contemplatief te zitten aan Jezus' voeten.
Meester Eckhart draaide de zaken echter om, zegt Sintobin en Hij citeert:
'Marta is al veel intenser gegroeid in spiritueel leven, in leven vanuit Godsverbondenheid.
Voor Eckhart is de hoogste vorm immers niet stille contemplatie of aanbidding.

Maar wel een levenswijze waarbij men tijdens actie en werk verbonden blijft met God en dus werkt, spreekt, handelt vanuit Gods Liefde, vervuld van de Heilige Geest, van Gods Aanwezigheid.

Precies déze Gods-verbonden Levenshouding
toont Lucas ons hier doorheen het evangelie van vandaag in Jezus' Moeder Maria.
Maria, vervuld van Gods Liefde, reist met spoed
naar haar Nicht Elisabeth die ook vervuld is van Gods Liefdevolle Aanwezigheid.
En wie God leert kennen,
ontdekt een Godsvonk in zijn eigen binnenste, een diepe Vreugde en Vrede,
ook in moeilijke en dé moeilijkste omstandigheden.

In de actualiteit werd Jezus' Levenshouding beleefd door
bijvoorbeeld de Palestijnse journalist Anas Al-Sharif
én door alle Mensen die vanuit Gods Liefde tegen onrecht durven op te komen
door hun mond open te doen voor Gerechtigheid;
die onrechtvaardige heerschappijen durven ont-tronen in zichzelf, in eigen kring
hier in België en waar ook ter wereld: Rusland, Oekraïne, Gaza, Israël, Kongo, Soedan, ...

De Levenshouding van Moeder Maria en van Marta
is te ontdekken in bijvoorbeeld de Vrouwen die Anas Al Sharif gevormd en bijgestaan hebben.
Ik wil dan ook eindigen met Zijn Testament
opdat wij allen het open trekken naar onszelf

en naar elke situatie in de wereld waar machtsmisbruik Mensen kapot maakt.
Opdat het ieder van ons op weg zet om vanuit Gods Kracht en Liefde,
Gods Mond, Gods Handen en Voeten, Gods Hart te durven zijn.

Na twee jaar onafgebroken doodsbedreigingen heeft het koloniale bezettingsleger Al Jazeera journalist Anas al-Sharif vermoord samen met vier collega's.

Vanuit het volle besef dat deze bedreigingen zeer ernstig waren,
schreef hij op 4 juni 2025 dit testament, om te publiceren wanneer hij zou vermoord worden:

Verspreid Gods Liefde

Dit is mijn testament en mijn laatste boodschap.

Als deze woorden u bereiken, weet dan dat Israël erin geslaagd is mij te doden
en mijn stem het zwijgen op te leggen. Allereerst, vrede zij met u en Allah's genade en zegeningen.

Allah weet dat ik alles heb gegeven en al mijn kracht heb ingezet
om een steun en een stem te zijn voor mijn volk,
sinds ik mijn ogen opende voor het leven in de steegjes en straten van het vluchtelingenkamp Jabalia.

Mijn hoop was dat Allah mijn leven zou verlengen,
zodat ik met mijn familie en geliefden zou kunnen terugkeren naar onze oorspronkelijke stad,

het bezette Asqalan (Al-Majdal).

Maar Allahs wil kwam eerst en Zijn besluit is definitief.

Ik heb alle details van de pijn meegemaakt, heb vele malen lijden en verlies geproefd,
maar ik heb nooit geaarzeld om de waarheid te vertellen zoals die is, zonder verdraaiing of vervalsing
– zodat Allah getuige kan zijn tegen degenen die zwegen,
degenen die onze moord accepteerden,
degenen die ons de adem benamen
en wier harten onbewogen bleven bij het zien van de verspreide resten van onze kinderen en vrouwen,
en die niets deden om het bloedbad te stoppen
waarmee ons volk al meer dan anderhalf jaar te maken heeft.

Ik vertrouw u Palestina toe – de parel in de kroon van de moslimwereld,
de hartslag van elke vrije mens in deze wereld.

Ik vertrouw u zijn volk toe,
met zijn onschuldige kinderen die nooit de tijd hebben gehad om te dromen
of in veiligheid en vrede te leven.

Hun zuivere lichamen werden verpletterd onder duizenden tonnen Israëlische bommen en raketten,
verscheurd en verspreid over de muren.

Ik verzoek u dringend om u niet door ketenen het zwijgen te laten opleggen,
noch om u door grenzen te laten beperken.

Wees bruggen naar de bevrijding van het land en zijn volk,
totdat de zon van waardigheid en vrijheid opkomt boven ons gestolen vaderland.

Ik vertrouw u de zorg voor mijn familie toe.

Ik vertrouw u mijn geliefde dochter Sham toe, het licht van mijn ogen,
die ik nooit heb kunnen zien opgroeien zoals ik had gedroomd.

Ik vertrouw jullie mijn lieve zoon Salah toe,
die ik had willen ondersteunen en begeleiden door het leven
totdat hij sterk genoeg was om mijn last te helpen dragen en mijn missie voort te zetten.

Ik vertrouw jullie mijn geliefde Moeder toe,
wier gezegende gebeden mij hebben gebracht waar ik nu ben,
wiens smeekbeden mijn vesting waren
en wiens licht mijn pad heeft verlicht.

Ik bid dat Allah haar kracht schenkt en haar namens mij beloont met de beste beloning.

Ik vertrouw u ook mijn levenspartner toe, mijn geliefde vrouw Umm Salah (Bayan),
van wie de oorlog mij vele lange dagen en maanden heeft gescheiden.
Toch bleef zij trouw aan onze band, standvastig als de stam van een olijfboom die niet buigt
– geduldig en vertrouwend op Allah,
en verantwoordelijk tijdens mijn afwezigheid met al haar kracht en geloof dragend.

Ik verzoek u dringend om hen bij te staan, om hun steun te zijn na Allah de Almachtige.

Als ik sterf, sterf ik standvastig op basis van mijn principes.

Ik getuig voor Allah dat ik tevreden ben met Zijn besluit,
zeker ben van mijn ontmoeting met Hem
en ervan overtuigd ben dat wat bij Allah is, beter en eeuwigdurend is.

O Allah, aanvaard mij onder de martelaren,
vergeef mij mijn zonden uit het verleden en de toekomst,
en maak mijn bloed tot een licht dat de weg naar vrijheid verlicht voor mijn volk en mijn familie.

Vergeef mij als ik tekort ben geschoten,
en bid voor mij met genade,

want ik heb mijn belofte gehouden
en ben nooit van gedachten veranderd of heb ze nooit verraden.

Vergeet Gaza niet...
en vergeet mij niet in uw oprechte gebeden om vergeving en aanvaarding.

Anas Jamal Al-Sharif

(Deze tekst werd op 11 augustus gepubliceerd door zijn collega's van Al Jazeera, de dag nadat Anas al-Sharif werd vermoord. Vertaling Lode Vanoost.

Notes:

[1] Anas werd op 3 december 1996 geboren in het vluchtelingenkamp Jabalia. Vanaf november 2023 kreeg hij doodsbedreigingen op zijn gsm en haatcampagnes op de sociale media van het bezettingsleger. Een maand later werd zijn vader vermoord in Jabalia. Hij was daar gebleven omdat hij door zijn zwakke gezondheid niet kon evacueren naar het zuiden.

[2] Zijn ouders en grootouders moesten in 1948 vluchten uit hun dorp Asqalan, ongeveer 10 kilometer ten noorden van Gaza. Op de ruïnes werd de huidige badplaats Asjkelon gebouwd.)

